

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

♩ = 88 ~ 96

Fm

B♭m

Fm

Ο- λο νυ- χτίς τον

πό- τι- σες με το κρα- σί του

mf

E

Fm

Μί- δα κι ο Φά- ρος τον ε- λί- κνι- ζε με τρείς α- να- λα-

μπές.

Δί- πλα ο λο- στρό-

μος

με μα- κριά πει- ρα- τι- κή πλε-

per finire

‘Απά στό γλυκοχάραμα σέ φίλησε ό πνιγμένος
κι’ δταν ξυπνήσεις μέ διπλή καμπάνα θά πνιγεῖς.
Στό κάθε χάδι κι’ ένας κόμπος φεύγει ματωμένος
άπ’ τό σημάδι τής παλιᾶς κινέζικης πληγῆς.

‘Ο παπαγάλος σου ’στειλε στερνή φορά τό «γειά σου»
κι’ άπάντησε άπ’ τό στόκολο σπασμένα ό θερμαστής,
πέτα στό κύμα τόν παλιό πού έσκούριασε σουγιά σου
κι’ άντε μονάχη στόν πρωραίον ίστο νά κρεμαστεῖς.

Γράφει ή προπέλα φεύγοντας ξοπίσω: «σέ προδίνω»,
κι’ ό γρύλος τό ξανασφυράει στριγγά τοῦ τιμονιοῦ.
Μή φεύγεις. Πέξ μου, τό ‘πνιξες μιά νύχτα στό Λονδίνο
ή στά βρωμάρικα νερά κάποιου άλλου λιμανιού;

Ξυπνᾶν οί ναῦτες τοῦ βυθοῦ ρισάλτο νά θαρέσουν
κι’ άπέ νά σου χτενίσουνε γιά πάντα τά μάλλια.
Τρόχισε κείνα τά σπαθιά τοῦ λόγου πού μ’ άρέσουν
και ξαναγύρνα μέ τίς φώκιες πέρα στή σπηλιά.

Τρεῖς μέρες σπάγαν τά καρφιά και τρεῖς πού σέ καρφώναν
και σύ μέ τίς παλάμες σου πεισματικά κλειστές
στερνή φορά κι’ άνωφελα ξορκίζεις τόν τυφώνα
πού μᾶς τραβάει γιά τή στεριά μέ τούς ναυαγιστές.